

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów — Przemyśl — Krosno, niedziela, 23 kwiecień 1950

MUZEUM LENINA W KRAKOWIE będzie symbolem wiecznej przyjaźni narodu polskiego z narodami ZSRR

Doniosła uchwała Miejskiej Rady Narodowej Krakowa

KRAKÓW. W 80 ROCZNICĘ URODZIN WIELKIEGO TWÓRCY PATRII BOLSZE WICKIEJ, PIERWSZEGO NA ŚWIECIE PAŃSTWA ROBOTNIKÓW I CHŁOPÓW, WŁÓDZIMIERZA LENINA, ODBYŁO SIĘ W KRAKOWIE UROCZYSTE, NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ.

W POSIEDZENIU UCZESTNICZYLI PRZEDSTAWICIELE PARTII, WŁADZ PAŃSTWOWYCH I SAMORZĄDOWYCH, ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I MŁODZIEŻOWYCH, WOJSKA ORAZ ŚWIATA NAUKI I SZTUKI. LICZNIE REPREZENTOWANI BYLI RÓWNIEŻ PRZODOWNICY MIEJSCOWYCH ZAKŁADÓW PRACY.

Na posiedzeniu tym zapadła doniosła uchwała — przyjęta entuzjastycznymi okrzykami na cześć twórcy i wodza Październikowej Rewolucji — o mającym w najbliższym czasie nastąpić otwarciu muzeum Lenina w Krakowie.

Po odegraniu hymnów państwowych radzieckiego i polskiego, uroczystość zajął przewodniczący M. R. W. Wójcik. Złożył on hołd pamięci Włodzimierza Lenina i zapewnił, że nauki jego były i będą dla mas pracujących Polski, a w szczególności Krakowa, w którym przebywał on i pracował, drogowskazem, który wy-

tycza drogę do zbudowania socjalizmu w Polsce.

Obszerny referat o życiu i pracy Lenina w okresie, na który przypada jego pobyt w Krakowie, wygłosił prof. U. J. tow. Józef Sieradzki.

Następnie radna, przodownica pracy, Mikulska, odczytała uchwałę, która brzmiała:

Uchwała Miejskiej Rady Narodowej m. Krakowa w sprawie utworzenia Muzeum Lenina

Wśród rewolucyjnych tradycji Krakowa, do których należy insurekcja kościuszkowska, Powstanie krakowskie 1846 r., wspomnianie z uznaniem przez Marksa w „Manifestie Komunistycznym”; praca propagandowa i organizacyjna Ludwika Waryńskiego, twórcy Wielkiego Proletariatu, działalność rewolucyjna Feliksa Dzierżyńskiego i Juliana Marchlewskiego, wybitnych przywódców SDKPiL — do najdroższych tradycji należy dwuletni pobyt w naszym mieście wodza rosyjskiego i międzynarodowej klasy robotniczej, wielkiego przyjaciela narodu polskiego, Włodzimierza Lenina.

Pobyt ten przypadł na lata szczególnej wagi w historii rosyjskiego i polskiego ruchu robotniczego, gdy po przesileniu się reakcji zaczęła wzbierać fala rewolucyjna. Lenin przybył do Szwajcarii do Krakowa w roku 1912, by móc stąd łatwiej kierować dojrzewającą w Rosji rewolucją.

Lenin stworzył w Krakowie, Poroninie i Białym Dunajcu kierowniczy ośrodek rewolucyjny o ogromnym zasięgu oddziaływania. Tu mieściło się Biuro Zagraniczne Socjal-Demokratycznej Partii Robotniczej Rosji podczas gdy Biuro Krajowe KC Partii, kierowane przez Stalina, pozostawało w Petersburgu. Tu odbywały się narady odpowiedzialnych kierowników Partii Bolszewickiej. Tu dwukrotnie przyjeżdżał Józef Stalin. Stąd wychodziły niemal codziennie artykuły Lenina do prasy bolszewickiej, w pierwszym rzędzie do założonej przez Stalina „Prawdy”.

Podczas swego pobytu w Krakowie, Lenin zacieśnił więzy łączące go z polskim ruchem rewolucyjnym. Lenin z najwyższą sympatią śledził walkę ludu polskiego o społeczne i narodowe wyzwolenie. Zgodnie z ogłoszoną przezeń zasadą samookreślenia narodów, zawsze występował w obronie prawa Polski do niepodległego bytu. Celem upamiętnienia tych świetnych tradycji miasta Krakowa, Miejska Rada Narodowa m. Krakowa na uroczystym posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 1950 r. postanowiła w 80-lecie urodzin Lenina przystąpić do zorganizowania — Muzeum Lenina w Krakowie, które będzie widomą oznaką więzi łączącej wodza Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październiko-

wej z ludem polskim i miastem Krakowem.

Miejska Rada Narodowa m. Krakowa postanawia przeznaczyć na ten cel dom przy ul. Zygmunta Augusta Nr 11 i zwraca się do Ministerstwa Kultury i Sztuki z prośbą o rozciągnięcie opieki nad przyszłym Muzeum.

Muzeum Lenina w Krakowie zobrazuje życie i działalność twórcy Partii Bolszewickiej i pierwszego państwa socjalistycznego w szczególności zaś okres pobytu Lenina w Polsce i jego stosunek do polskiego ruchu rewolucyjnego i walki narodowo-wyzwoleńczej Polaków.

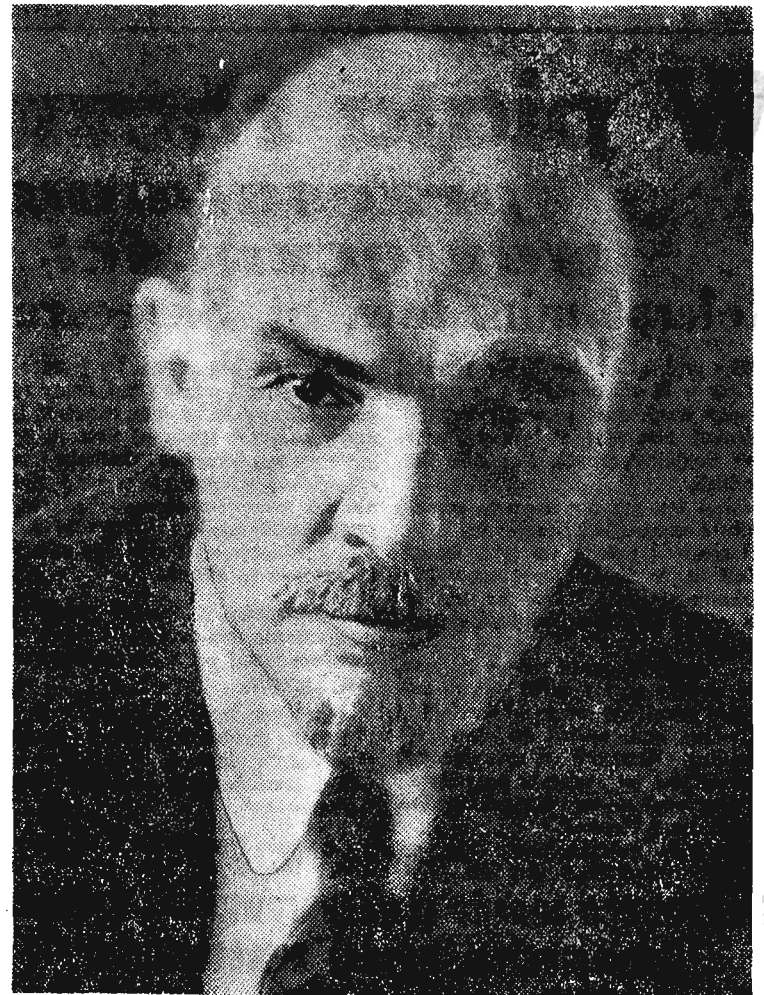
Muzeum Lenina w Krakowie będzie ośrodkiem promieniowania ideologii marksistowsko-leninowskiej, która toruje całej ludzkości drogę do lepszego jutra. Muzeum Lenina w Krakowie będzie symbolem wiecznej przyjaźni narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego, Polski Ludowej z ojczyzną socjalizmu zbudowanego pod wodzą najbliższego współbojownika Lenina i genialnego kontynuatora jego dzieła — Józefa Stalina.

Uchwałę powyższą Rada przyjęła burzą oklasków, długo manifestując na cześć Związku Radzieckiego i Generalissimusa Stalina.

Uroczystość zakończyły potężne dźwięki „Międzynarodówki”.

Uroczystość zakończyły potężne dźwięki „Międzynarodówki”.

Uroczystość zakończyły potężne dźwięki „Międzynarodówki”.

Włodzimierz Iljicz Lenin

Depesze Generalissimusa Stalina i Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Szwerownika do Prezydenta RP Bolesława Bieruta i do Premiera Józefa Cyrankiewicza

WARSZAWA. Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR, Józef Stalin, przesłał do Premiera Józefa Cyrankiewicza następującą depeszę:

Do
PANA J. CYRANKIEWICZA
PREZESA RADY MINISTRÓW RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA

Proszę Pana, Panie Premierze, o przyjęcie moich gratulacji z okazji 5 rocznicy podpisania układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim, a Rzeczpospolitą Polską.

Przesyłam zaprzyjaźnionemu narodowi polskiemu i Rządowi Rzeczpospolitej Polskiej najlepsze życzenia nowych sukcesów w politycznym, gospodarczym i kulturalnym życiu kraju.

(—) J. STALIN.

WARSZAWA. Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Szwerownik przesłał do Prezydenta RP Bolesława Bieruta następującą depeszę:

Do
PANA B. BIERUTA
PREZYDENTA RZECZPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

WARSZAWA

Proszę Pana, Panie Prezydencie, przyjąć moje gratulacje z okazji 5 rocznicy podpisania układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy powojennej między Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich a Rzeczpospolitą Polską.

Jestem przekonany, że układ ten będzie również nadal służył sprawie ścisłej współpracy między naszymi narodami.

(—) N. SZWERNIK.

Prezydent RP Bolesław Bierut objął protektorat nad Tygodniem Oświaty Książki i Prasy

WARSZAWA. Nad „Tygodniem Oświaty, Książki i Prasy”, który odbędzie się w dniach 1—7 maja br. objął wysoki protektorat prezydent R. P. Bolesław Bierut.

Przewodnictwo Głównego Komitetu Obywatelskiego przyjął premier rządu R. P. — Józef Cyrankiewicz.

Naczelnym hasłem tegorocznego „Tygodnia” będzie „Oświata, książka, prasa w walce o trwały pokój”.

„Tydzień” przeciwstawi ludobójczej „nauce” amerykańskiej, rozkładowi kultury burżuazyjnej — rozkwit pokojowej, humanitarnej kultury socjalistycznej. Umocni jeszcze silniej więzy bratniej współpracy kulturalnej ze Związkiem Radzieckim przez szerokie spopularyzowanie i przyswojenie zdobyczy oświaty, przodującej światu literatury i prasy radzieckiej. Zacieśni współpracę z bratnimi krajami demokracji ludowej, przez popularyzowanie ich literatury, osiągnięć ich oświaty i kultury. Umocni solidarność z walczącymi ludami krajów kapitalistycznych przez popularyzowanie ich postępowej literatury i prasy.

W Tygodniu Oświaty, Książki i Prasy popularyzowany będzie wszechstronny rozkwit oświaty, nauki i kultury socjalistycznej w ZSRR, stały rozwój kulturalny Polski i innych krajów demokracji ludowej, które w oparciu o własne narodowe tradycje kulturalne, osiagają coraz większe sukcesy w tworzeniu i upowszechnianiu nowej kultury socjalistycznej w treści, narodowej w formie.

Jednym z naczelnych zadań „Tygodnia” jest szeroka popularyzacja założeń planu 6-letniego. Równocześnie dokonany zostanie przegląd naszego dorobku kulturalnego i zmodernizowane będą masy do urzeczywistnienia zadań w dziedzinie oświaty i kultury.

Tegoroczny „Tydzień Oświaty, Książki i Prasy” będzie obchodzony pod hasłem spotęgowanej walki z analfabetyzmem i ciemnotą, pod hasłem wielkiego programu wychowania i szkolenia nowych kadr wśród mas ludowych.

Zadaniem „Tygodnia Oświaty, Książki i Prasy” będzie rozbudowanie ruchu korespondentów robotniczych i chłopskich. Podniesienie roli prasy, jako instrumentu kontroli mas, jako ostrego oręża krytyki i samokrytyki.

W zakresie oświaty młodzież, nauczycielstwo, komitety rodzicielskie i opiekuńcze podejmować będą zobowiązania pomocy słabszym uczniom w polepszeniu wyników nauczania. Prowadzone będą pogadanki osnute na platformie ideowej „Tygodnia”, a zwłaszcza akcja podpisywania apelu sztokholmskiego.

Zwycięski desant chińskich wojsk ludowych na wyspie Hainan

PEKIN. Agencja Nowych Chin ogłasza komunikat następującej treści:

W toku kampanii o zdobycie wyspy Hainan dwie potężne fale IV Armii Ludowej przebyły dystans blisko 50 km przez cieśninę oddzielającą Hainan od stałego lądu i wylądowały dnia 17 bm w odległości 40—50 km na zachód od Hoihou, stolicy wyspy.

Wojska ludowe wyruszyły z półwyspu Luiczou na setkach okrętów desantowych o godz. 19,30 dnia 16 bm.

zacieklą bitwą artyleryjską z okrętami Kuomintangu. Po przełamaniu tej przeszkody okręty z wojskami ludowymi dotarły do wybrzeża Hainan. Po wylądowaniu wojska ludowe przerwały kilka kolejnych linii obrony Kuomintangu, w północnej części wyspy Hainan i zlikwidowały pulki kuomintangowskie broniące tych pozycji. Już w krótkim czasie po wylądowaniu wojsk ludowych zwolona została miejscowość Fukszan, stanowiąca ważny punkt obrony Kuomintangu.

W piątą rocznicę podpisania układu przesyłamy gorące słowa uznania wdzięczności i miłości narodom ZSRR

Referat min. tow. St. Skrzyszewskiego wygłoszony na akademii w Warszawie

Mija pięć lat od chwili, kiedy podpisaliśmy w Moskwie układ o przyjaznej pomocy wzajemnej i współpracy wojennej pomiędzy Polską i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Układ ten ma dla naszego narodu doniosłe znaczenie historyczne.

Doniosłość polega na tym, że odwrócił on kartę dziejową stosunków polsko-rosyjskich. Mówił na ten temat wielki Stalin o podpisaniu traktatu:

„Znaczenie paktu polega na tym, że kończy on i grzebie dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nam realną podstawę dla zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyzwoite i przyjaźni między Związkiem Radzieckim i Polską”.

(„Zbiór dokumentów” Nr. 42, październik, 1945 r. str. 56).

Stalinowska zasada równouprawnienia narodów fundamentem naszej suwerenności

W świetle wydarzeń w świecie, wobec faktów coraz większego uzależnienia politycznego, ekonomicznego, militarnego i kulturalnego krajów zmarszalizowanych przez Stany Zjednoczone, wobec wściekłych w swej bezsilności ataków na nasze granice zachodnie, wobec polityki popierania militarystów, rewizjonistów, w świetle praktyki imperialistów w rządzonej przez zdradzieckich agentów Jugosławii, w świetle ujawnionych podczas procesów na Węgrzech, w Bułgarii, Czechosłowacji i u nas faktów dywersyjnej działalności agentów anglo-amerykańskiego wywiadu bardziej niż kiedykolwiek dostrzegamy każdy nieuprzedzony, że ZSRR jest poręczą naszej niepodległości oraz suwerenności politycznej, gospodarczej i kulturalnej.

Nasze stosunki gospodarcze ze Związkiem Radzieckim są stosunkami nowego typu, nieznanymi w świecie kapitalistycznym.

Stosunki te, oparte na stalinowskiej zasadzie równouprawnienia wielkich i małych narodów, na zasadzie braterskiej współpracy i pomocy, stanowią fundament naszej suwerenności gospodarczej.

Stosunki te pomagają nam w jak największym rozwoju sił wytwórczych oraz w osiągnięciu ostatecznego zwycięstwa socjalizmu.

Pierwsza umowa handlowa między nami i Związkiem Radzieckim zawarta w październiku 1944 roku, a więc jeszcze w czasie trwania walk z hitlerowskimi Niemcami, miała charakter doradczej, bezinteresownej pomo-

ci. Jaka była przyczyna, że jeszcze w czasie wojny i po niej mogliśmy rozpocząć i zwycięsko kontynuować budowę podstaw lepszego ustroju społecznego bez wyzysku człowieka przez człowieka? Odpowiedź na to pytanie dał prezydent Bolesław Bierut w swoim referacie na kongresie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Odpowiedź ta brzmi:

„Związek Radziecki umożliwił powstanie demokracji ludowej, bo zdecydował on o klęsce faszyzmu w Europie.

Związek Radziecki umożliwił powstanie demokracji ludowej bo bezpośrednio obecność Armii Radzieckiej obezwładniła naszego wroga klasowego”.

(„Nowe Drogi”, Nr. 1, styczeń — luty 1949 r. str. 33).

gospodarczej dla Polski. Na zasadzie bezprocentowego kredytu towarowego otrzymaliśmy wówczas szereg surowców oraz artykułów przemysłowych i rolniczych niezbędnych dla uruchomienia naszego życia gospodarczego sparaliżowanego przez wojnę i okupację hitlerowską.

Następne umowy gospodarcze, odnawiane co roku, pogłębiły i wzmocniły więź ekonomiczną, łączącą oba nasze kraje.

Naród polski nie zapomni faktu, że w latach 1946 — 1948, kiedy wskutek zniszczeń wojennych i nieurodzaju krajowi naszemu zagrażał głód, Związek Radziecki dostarczył Polsce ok. 1.800.000 ton zboża. Działo się to w czasie, kiedy na rynkach światowych zboże było artykułem deficytowym i kiedy w rękach amerykańskich bankierów chleb był nie tylko przedmiotem spekulacji i wysokich zysków, ale również środkiem nacisku politycznego.

W roku 1947 otrzymaliśmy od ZSRR pożyczkę kruszcową w złocie w wysokości przeszło 28 milionów dolarów. Dzięki tej pożyczce, mogliśmy na rynkach światowych dokonać zakupu towarów niezbędnych dla naszej gospodarki narodowej.

W roku 1948, który jest przełomowym dla stosunków gospodarczych polsko-radzieckich, podpisana została umowa kredytowa, na mocy której Polska otrzymała od Związku Radzieckiego największą w swej historii gospodarczej pożyczkę w wysokości, w przeliczeniu na walutę krajową, 180 miliardów złotych.

Przy pomocy ZSRR i wysiłku polskich mas pracujących wykonamy plan 6-letni

Z kraju wielkiego przemysłu socjalistycznego otrzymujemy i otrzymywać będziemy sprzęt inwestycyjny urządzenia dla wielkiej, nowoczesnej hut, zakładów energetycznych, fabryk, sprzęt dla odbudowy miast i portów, urządzenia wiertnicze itp. Z drugiej strony w Związku Radzieckim mamy bardzo korzystny i chłonny rynek zbytu dla naszego eksportu.

Z roku na rok zacieśniają się nasze stosunki gospodarcze ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej. Do ich planowego rozwoju przyczynia się powołana do życia w 1949 r. Rada Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Poważne znaczenie dla dalszego rozwoju stosunków gospodarczych, ze Związkiem Radzieckim ma uchwała Rady Ministrów ZSRR, podwyższająca kurs rubla w stosunku do walut zagranicznych.

Rubel radziecki, dzięki socjalistycznej polityce, polityce finansowej, stał się najmocniejszą walutą świata. Wartość rubla umacnia się w oparciu o ustawiczny planowy wzrost potencjału gospodarki radzieckiej.

Obok wymiany towarów niemniej ważną jest współpraca Polski ze Związkiem Radzieckim na polu techniki i nauki.

Ogromne znaczenie posiada dla nas szeroka wymiana naukowo-technicz-

Przy skutecznej pomocy ZSRR i dzięki ofiarnemu wysiłkowi mas pracujących, z polską klasą robotniczą na czele, przed terminem wykonaliśmy plan 3-letni i podnieśliśmy stopę życiową w kraju. Przy dalszej braterskiej pomocy ZSRR i wciąż wzrastającym entuzjazmem naszych mas pracujących wykonamy z honorem plan 6-letni plan budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

W dziedzinie nauki, kultury i sztuki coraz szerzej, głębiej i skuteczniej sięgamy do doświadczeń i wzorów radzieckich wspaniałego dorobku kultury socjalistycznej oraz korzystamy z pomocy radzieckich twórców i specjalistów. Uczymy się na nauce i sztuce radzieckiej. Chcemy doczekać się i doczekamy aby miczurinowska biologia dała lepsze urodzaje i rezultaty na naszych polach i naszym hodowcom. Pragniemy i doczekamy się tego, że korzystając pełną garścią, ostrym rozumem i życzliwym sercem z doświadczeń radzieckich i z własnych najlepszych tradycji, nasza sztuka i nasza literatura godna będzie na rodzie, zwycięsko budującego w swoim własnym państwie podstawy socjalizmu.

Historyczne znaczenie układu nie wyczerpuje się jednak tylko w jego wpływie na wewnętrzną sytuację Polski; ma on również poważne znaczenie międzynarodowe.

ZSRR nauczył nas, że skutecznym środkiem walki o pokój jest umacnianie potęgi gospodarczej kraju

Kryzys ogarnia cały kapitalistyczny świat. Można dla przykładu podać parę wskaźników, zaczerpniętych z oficjalnych wydawnictw świata kapitalistycznego. Weźmy statystykę bezrobotnych. W okresie najgłębszego kryzysu, jaki przed wojną ogarnął świat kapitalistyczny w latach 1929 — 1933, liczba bezrobotnych w podstawowych krajach burżuazyjnych wynosiła 30—40 milionów ludzi. Dziś, w procesie narastania nowego kryzysu ekonomicznego liczba całkowita lub częściowo bezrobotnych w państwach kapitalistycznych wynosi już 45 milionów ludzi.

Spada również produkcja przemysłowa i rolna w krajach kapitalistycznych. W III kwartale 1949 r. indeks produkcji przemysłowej spadł w porównaniu z poprzednim kwartałem (weźmy dla przykładu inne kraje w Anglii o 7 punktów, Francji o 17 punktów, Norwegii o 23 punkty).

Sławetny „plan Marshalla” zawiódł nadzieje zbawienia Stanów Zjednoczonych od kryzysu. Przeciwnie, przy spieszył on kryzys Zachodniej Europy i rykoszetem zaostrza kryzys w Ameryce. Obok kryzysu ekonomicznego wewnątrz wielkich i mniejszych państw kapitalistycznych nabrzmiewają i coraz bardziej na siłę nabierają będą wzajemne między nimi sprzeczności i konflikty. Taka jak od dawna uczy klasycy marksizmu — jest natura kapitalizmu.

Uczymy się i chcemy się nadal uczyć od Związku Radzieckiego

W roku 1934 wódz narodów Związku Radzieckiego — J. Stalin powiedział:

„Nasza polityka zagraniczna jest jasna. Jest to polityka zachowania pokoju i wzmocnienia stosunków handlowych ze wszystkimi krajami. ZSRR nie ma zamiaru zagrażać komukolwiek, ani tym bardziej napaść na kogokolwiek. Jesteśmy za pokojem i bronimy sprawy pokoju. Lecz nie boimy się gróźb i gotowi jesteśmy odpowiedzieć ciosem na cios podlegaczy wojennych”.

„Kto pragnie pokoju i dąży do rzeczowych stosunków z nami, ten zawsze znajdzie u nas poparcie. Ci zaś, którzy próbują napaść na nasz kraj — otrzymają drużogący odpór, aby na przyszłość odczuli im się wtykać swój świński ryj do naszego radzieckiego ogrodu”.

(Stalin, Zagańnienie Leninizmu, Warszawa, 1949 r. str. 443).

Słowa wypowiedziane w 1934 r. zostały czynem przypieczętowane w ostatejnej wojnie. Kto z nas może mieć wątpliwości, że klasa robotnicza świata, ludzie dobrej woli, pod wodzą ZSRR potrafią odeprzeć skutecznie wszelkie prowokacje.

Układ podpisany przed 5 laty jest jednym z ważnych ogniw systemu pokoju światowego i praktyka jego pięcioletniego wykonywania temu celowi służyła, jak również na przyszłość służyć będzie. Takie jest znaczenie układu z punktu widzenia polityki międzynarodowej.

Uczymy się i nadal chcemy się uczyć od ZSRR. Robimy to dlatego, że w ten sposób, i tylko w ten sposób, najskuteczniej służymy wiernie sprawie pokoju, interesom mas ludowych u nas i poza granicami kraju.

W tych warunkach przedstawiciele monopolu kapitalistycznego oświadczają cynicznie, że wojna wymiesie taniej niż zbliżający się kryzys.

Ale to już nie są czasy pierwszej ani nawet drugiej wojny światowej. Rośnie na globie ziemskim, krzepnie nabiera sił i rozmachu w działaniu obóz pokoju.

Z najgłębszym uznaniem, z wiarą w lepszą przyszłość patrzą masy ludowe na robotników portowych w Marsylii, Neapolu i Hamburgu, którzy nie chcą wyładowywać broni imperialistycznej „Made in USA”. Na tych wspaniałych wzorach walki bohaterów klasy robotniczej Francji i Włoch uczyć się skutecznie robotnicy innych krajów kapitalistycznych.

Uczą się masy od patriotów Chin i Wietnamu jak można i trzeba korzystać z broni, wyprodukowanej w imperialistycznych arsenałach, do zwycięstwa pokoju nad wojną postępu nad reakcją, zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem.

Gwiazdą przewodnią, nadzieją pokoju, bohaterstwa niezwykła ojczyzna socjalizmu

Nauczył nas nie kto inny, jak Związek Radziecki, że kosmopolityzmowi należy wydać śmiertelną i konsekwentną walkę: że kosmopolityzmowi, „ideologii” imperializmu, trzeba przeciwstawić ludowy patriotyzm i proletariacki internacjonalizm. Ludowy patriotyzm kulturuje miłość do swego narodu, wzywa masy do obrony wolności, niezależności i suwerenności narodowej. Proletariacki internacjonalizm uczy szanować wolność, niezależność i suwerenność innych narodów. Tego nauczył się świat od Związku Radzieckiego.

Tu leży m. in. przyczyna, dla której masy ludowe Francji, Włoch, Niemiec i innych krajów mówią swoim rządów: „Nikt nas nie zmusi do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu”.

Usiłowali imperialiści przez czas dłuższy szantażować ludzką i mamił swoich obywateli perspektywą łatwego zwycięstwa przy pomocy monopolu w zakresie energii atomowej. Nic z tego nie wyszło. Wymyślono wobec tego nową historię o super-bombie wodorowej. Ten chwyt okazał się mało skuteczny.

Na trzeciej sesji Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju w Sztokholmie, zapadła uroczysta uchwała i wśród ludzi dobrej woli na całej kuli ziemskiej zyskuje pełne poparcie.

Rezolucja ta powiada:

„PRZEDSTAWICIELE WSZYSTKICH NARODÓW ZADAJĄ PEŁNEGO ZAKAZU STOSOWANIA ATOMOWEJ BRONI I UROCZYŚCIE OŚWIADCZAJĄ, ŻE BĘDĄ UWAZAĆ ZA PRZESTĘPCÓW WOJENNYCH RZĄDCÓW KRAJU, KTÓRY PIERWSZY OŚMIELI SIĘ ZASTOSOWAĆ TĘ NIELUDZKĄ BRON”.

Niech wiedzą ci, co myślą o rzucaniu bomby atomowej na spokojne miasta i o uśmiercaniu milionów

Nauczył nas tego wszystkiego zrodzony w Wielkiej Październikowej Rewolucji Związek Radziecki, wychowany przez Lenina i Stalina naród pierwszy w historii socjalistycznego państwa. Nauczył nas Związek Radziecki, że jedynym skutecznym środkiem walki o pokój jest umacnianie siły i potęgi gospodarczej, mocy i odporności ideologicznej oraz obronności kraju.

Wyteżają imperialiści wszystkie siły, aby zatruc, zacczadzić ludzkie umysły i skłonić narody do wojny. Temu celowi ma służyć kosmopolityzm. Kosmopolityzm jest w rękach imperialistycznym środkiem do duchowego zniewolenia narodów wolności miłujących. Kosmopolityzm jest środkiem ideologicznej dywersji, celem złamania woli narodów do obrony swej niezależności: jest środkiem zaszczerpienia narodom lekceważącego stosunku do narodowych interesów. Kosmopolityzm jest środkiem rozbrojenia duchowego narodów przez znieczulenie patriotycznych uczuć.

niewinnych obywateli, że czeka ich los przestępców hitlerowskich, którzy zawisli w pogardzie na szubienicy.

Widzą ludzie na świecie, że rząd ZSRR — mimo, że posiada tajemnicę energii atomowej — chce zakazu jej stosowania dla celów wojennych, że chce ograniczenia zbrojeń.

Masy ludowe rozumieją coraz lepiej, że obok nich i na ich czele w obronie pokoju kroczy poiętny Związek Radziecki, że w jednym szeregu obrońców pokoju, stoją kraje demokracji ludowej, że do obozu pokoju włączyły się wielomilionowe Chiny.

W Demokratycznej Republice Niemieckiej — jak powiedział Józef Stalin — klasa robotnicza ze swoją partią na czele „zakładają podwaliny jednolitych demokratycznych Niemiec”.

Wiedzą wszyscy, że motorem i gwiazdą przewodnią, nadzieją pokoju światowego jest potężny, bohaterstwa niezwykła, pogromca hitlerowskich Niemiec — Związek Radziecki. Wiedzą, że na straży pokoju i wolności narodów stoi niezwykła, bohaterstwa, zahartowana w walkach i zwycięstwach potężna Armia Radziecka i armie krajów demokracji ludowej od Szanghaju do Berlina.

Mało tego! Ludzie dobrej woli w świecie jak długi i szeroki, widzą, że fali podlegaczy wojennych przeciwstawia się nie tylko granitowa skała armii pokoju, ale nowy, wyzwolony człowiek, wychowany w nowej socjalistycznej moralności, Kochający lud więcej, niż swoje życie: przeciwstawia się nowa na gruncie wznacniającego się socjalizmu powstała, nauka, sztuka i kultura.

Tego nauczył nas Związek Radziecki.

Słusznie, sprawiedliwie i prawdziwie powiedział prezydent Bolesław Bierut:

„Przyjaźń z ZSRR, pomoc ZSRR, przykład ZSRR — oto jest podstawowe źródło naszych zwycięstw”.

W piątą rocznicę podpisania układu, przesyłamy gorące i serdeczne pozdrowienia narodom ZSRR, robotnikom, chłopom, inteligencji, oficerom i żołnierzom oraz wspaniałej, radzieckiej młodzieży.

Przesyłamy im pozdrowienia, słowa uznania, wdzięczności i miłości za to, iż idąc zwycięsko od socjalizmu do komunizmu, pomagają nam budować u siebie, w naszym kraju, ustrój sprawiedliwości społecznej, za które-

go urzeczywistnienie kładli życie najlepszych synów i najlepsze córki polskiego narodu, za urzeczywistnienie ustroju socjalistycznego.

NIECH ŻYJE ZSRR, OSTOJA POKOJU I POSTĘPU!

NIECH ŻYJE WIECZNA PRZYJAŹŃ POLSKO-RADZIECKA!

NIECH ŻYJE WÓDZ NARODÓW ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI, CHORAŻY POKOJU, WIERNY I NIEZAWODNY PRZYJACIEL LUDOWEJ POLSKI, WIELKI STALIN!

Układ wieczystej przyjaźni

Poniższy artykuł przewodniczącego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej tow. BOLESEAWA

BIERUJA ukazał się w „Prawdzie“ z dnia 21 kwietnia rb.

21 kwietnia przypada 5 rocznica zawarcia przez Polskę i ZSRR układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej. Ołbrzymie, historyczne znaczenie tego układu dla narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego dobitnie wyraził 5 lat temu towarzysz Stalin w swym przemówieniu przy podpisywaniu układu: „Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że jest on wyrazem zasadniczego zwrotu w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską w kierunku sojuszu i przyjaźni, zwrotu, który ukształtował się w toku obecnej walki wyzwoleniczej przeciwko Niemcom i który obecnie zostaje formalnie utrwalony w niniejszym układzie“.

Układ polsko-radziecki przypieczętował nowy etap stosunków między Polską i ZSRR. Stosunki przymierza i przyjaźni między Związkiem Radzieckim i Polską zrodziły się we wspólnej walce narodu polskiego i narodu radzieckiego z najazdem hitlerowskim.

Poparcie państwa radzieckiego uskrzydlało polskie masy pracujące w budowaniu demokracji ludowej

Polska została wyzwolona z najstraszniejszej w jej dziejach niewoli przez bohaterką Armię Radziecką. Dzięki pomocy ZSRR powstała doskonale wyekwipowana Armia Polska, której żołnierzy wniósł swój wkład do zwycięstwa nad hitleryzmem. Zwycięstwo ZSRR nad niemieckim faszyzmem oraz potężne poparcie państwa radzieckiego uskrzydlało polskie masy pracujące w ich szturmie na podstawy kapitalizmu w Polsce — w realizacji reformy rolnej, unarodowieniu przemysłu i w budowaniu ustroju demokracji ludowej.

Stało się zadaniem sprawiedliwości dziejowej, dzięki pomocy ZSRR wrócić do Polski pradawne polskie ziemie na zachodzie podbite przez imperializm niemiecki, a ziemie ukraińskie i białoruskie, traktowane przez polską burżuazję, jako teren kolonialnego ucisku Ukraińców i Białorusinów zjednoczyły się na zawsze ze swą matką.

Związek Radziecki okazał wielostronną wybitną i bezinteresowną pomoc gospodarczą Polsce w uruchomieniu polskiego przemysłu, w szczególności w rozbudowie powstającej z ruin Warszawy.

Układ polsko-radziecki, zawarty na kilkanaście dni przed zakończeniem wojny i całkowitą kapitulacją Niemiec, otwierał zarazem nowy okres współpracy między Polską i ZSRR w warunkach powojennych, pokojowych.

Po wojnie przed narodem polskim stanęło decydujące zadanie zabezpieczenia swej niepodległości przed zakusami imperializmu anglo-amerykańskiego. Ażeby wypełnić to zadanie, konieczne było wzmocnienie ekonomicznej suwerenności kraju, odbudowa gospodarki narodowej umocnienie władzy i kierowniczej roli klasy robotniczej w sojuszu z pracującym chłopstwem, zapewnienie jednoci szeregow sił demokratycznych.

We wszystkich tych najżywniejszych dla polskiej klasy robotniczej i całego narodu sprawach nieocenioną pomocą był, ciągle żywy i nabierający coraz pełniejszej treści, układ o wzajemnej pomocy polsko-radzieckiej. Naród polski na zawsze zachowa we wdzięcznej pamięci zdecydowane poparcie, jakie okazał towarzysz Stalin na czele sowieckiej delegacji w Pocz-

damie, reprezentacji Polski Ludowej w sprawach zachodnich granic Polski, poparcie, które doprowadziło do jednomyślnego uchwały Konferencji Poczdamskiej. Naród polski zawsze też z wdzięcznością wspominać będzie zdecydowaną odprawę, jaką dał towarzysz Stalin hersztowi podległym wojennym, Churhillowi, gdy ten zakwestionował, wbrew uchwałom poczdamskim, zachodnie granice Polski. Granice te stały się w porozumieniu wszystkich państw i ludów mitujących pokój, granicami pokoju.

Niemniejszą rolę i znaczenie miały powojenne, pokojowe stosunki polsko-radzieckie dla sprawy odbudowy gospodarczej i rozwoju Polski.

Naród polski na zawsze zachowa wdzięczność dla ZSRR i towarzysza Stalina za systematyczną i olbrzymią pomoc gospodarczą, okazywaną Polsce Ludowej.

Związek Radziecki zapewnił w 1946 48 roku kolejne dostawy zboża w ilości 700 tys. ton Związek Radziecki zapewnił Polsce podstawowe dostawy surowców przemysłowych, jak: ruda, bawełna, apatyty, oraz maszyny i urządzenia przemysłowe, co pozwoliło krajowi wypełnić plan 3-letni i przewyższyć o 76 proc. poziom przedwojennej produkcji przemysłowej. Ważne znaczenie dla rozwoju ekonomiki polskiej odgrywa wzrastająca z roku na rok wymiana handlowa z ZSRR.

Zawarty 26 stycznia 1948 r. 5-letni układ o dostawach sprzętu przemysłowego dla Polski na sumę 450

milionów dolarów, stał się jedną z podstaw umożliwiających opracowanie 6-letniego planu rozbudowy socjalistycznego przemysłu i rozwoju socjalizmu na wsi na bazie mechanizacji rolnictwa.

Ogromne rezerwy przyspieszające tempo rozwoju przemysłu socjalistycznego, wyzwalane wysiłkiem klasy robotniczej, pozwolą nam przedstawić nowy wariant 6-letniego planu, przewidujący znaczne podwyższenie wskaźników wzrostu trzonu ekonomiki socjalistycznej — ciężkiego przemysłu.

Zaledwie 5 lat rozwija się polityczna, gospodarcza i kulturalna współpraca polsko-radziecka, a jakże ogromny wpływ wywarła już ona na wzmocnienie przyjaznych stosunków

między narodem polskim a narodami Związku Radzieckiego.

Dla ludu polskiego współpraca polsko-radziecka ma podwójny wydźwięk: przelomu. Jest ona nie tylko zasadniczo odmienna, jakościowo nowa, na tle 5-ciu ostatnich wieków stosunków polsko-rosyjskich, ale jest ona nowa i inna w zestawieniu ze wszystkimi stosunkami między - państwowymi Polski w przeszłości, stanowiąc nowy typ stosunków międzynarodowych.

Robotnicy i chłopci, pracujący, technicy i artyści, żołnierze i uczeni — wszystkie organizacje społeczne i instytucje państwowe rozwijają swą działalność dla dobra Polski Ludowej pod coraz bardziej przemożnym wpływem ożywczej atmosfery, twórczego wysiłku i ufności w lepsze jutro.

Stały wzrost zawdzięczamy możliwości korzystania z olbrzymiego doświadczenia ZSRR

Okrzepienie demokracji ludowej w Polsce, coraz skuteczniej spełniającej funkcję dyktatury proletariatu, stały wzrost elementów socjalistycznych w ekonomice kraju, zawdzięczają masy pracujące Polski możliwości korzystania z olbrzymiego doświadczenia budownictwa socjalistycznego ZSRR. Z doświadczenia ZSRR czerpią w masowej skali robotnicy polscy, rozwijając współzawodnictwo socjalistyczne i ruch racjonalizatorów oraz nowatorów pracy.

Na drogę korzystania z przełomowych i posiadających światowo-historyczne znaczenie, doświadczeń ZSRR, wstąpiło również pracujące chłopstwo w Polsce, zakładając pierwszych 800 spółdzielni produkcyjnych.

Coraz silniej odczuwają ożywczy wpływ wspaniałych osiągnięć przodującej światu nauki i sztuki radzieckiej polskie kadry naukowe i artystyczne.

Życiodajna siła wielkiej przyjaźni Związku Radzieckiego stworzyła warunki rozwojowe jakich nigdy nie posiadał naród polski

Wbrew wrogiej, kłamliwej propagandzie, szerzonej za dolary i funty przez emigracyjne, faszystowskie, polskie ośrodki, przez titowskich faszystów i amerykańskich gangsterów

pióra i radia, najszerze masy narodu polskiego na własnym doświadczeniu 5-letniego okresu bohaterkiej współpracy z ZSRR przekonały się o życiodajnej sile wielkiej i wieczystej

Decydującą rolę w rozwinięciu i umocnieniu przyjaźni i współpracy narodów polskiego i radzieckiego odegrało rozgromienie prawicowego i nacjonalistycznego odchylenia.

Opanowywanie marksizmu-leninizmu przez dziesiątki i setki tysięcy ludzi, pęd do studiowania klasycznych dzieł i życiorysu towarzysza Stalina jeszcze bardziej umacniają więź ideologiczną i gorącą sympatię do narodu ZSRR i wielkiego wodza — towarzysza Stalina. Uczucia te umacniają się w świadomości mas pracujących Polski na podstawie ich własnego doświadczenia.

Przed 1 Maja

O wzmocnienie agitacji politycznej

Tegoroczne Święto 1 Maja będzie wspaniałą manifestacją, wyrazem solidarności wszystkich ludzi pracy na całym świecie. Kampania przygotowawcza obejmuje każdego członka Partii i szerokie kręgi społeczeństwa.

Wiele zadań stoi przed Partią: praca agitacyjna wokół haseł 1-majowych, praca zorganizowana i techniczna przy przygotowaniach akademii imprez i manifestacji. Do pracy organizacyjnej włączeni zostali także bezpartyjni.

Kampania przygotowawcza do obchodu Święta 1-Majowego mobilizuje masy pracujące do walki o wykonanie planów produkcyjnych, o podniesienie jakości i wzmocnienie wydajności pracy, o oszczędność, o zwiększenie dyscypliny pracy, o rozwój współzawodnictwa pracy, o rozwój długofalowych zobowiązań produkcyjnych, o zwiększenie urodzajności ziemi, o rozwój spółdzielczości produkcyjnej itp.

Na czoło haseł 1-majowych Partia wysuwa wezwanie do najszerzych mas pracujących do czynnej walki o pokój.

Wzmocniona praca nad realizacją zadań produkcyjnych wiąże się ściśle z walką o pokój. Świadczy o tym podjęte liczne zobowiązania 1-Majowe.

Nie może być w Polsce Ludowej człowieka, który nie rozumiałby walki jaka toczy się obecnie między obozem pokoju i postępu, a obozem imperialistów i podlegaczy do nowej wojny. Pomnożenie wysiłków w pracy i produkcji, w nauce, szybsza realizacja planu 6-letniego — to nasz wkład w dzieło utrwalenia pokoju.

W przygotowaniach 1-majowych wszyscy członkowie Partii w fabrykach i instytucjach, w miastach i na

wsi winni się przyczynić do spopularyzowania doniosłych uchwał Sztokholmskiej Sesji Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i Manifestu Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju.

1 Maja będzie zarazem radosnym świętem — przeglądem naszych dotychczasowych osiągnięć gospodarczych i kulturalnych. Przewodnicy pracy, racjonalizatorzy i nowatorzy produkcji — to czelwicy ludzkie nasze kraju. Spopularyzowanie ich osiągnięć, ich metod pracy w kampanii 1-majowej, przyczynić się winno do rozwinięcia ruchu współzawodnictwa, do wzrostu wydajności pracy i podniesienia jakości produkcji. W omawianiu naszych osiągnięć w budownictwie socjalistycznym nie wolno nam ani na chwilę zapominać o toczącej się stale walce klasowej. Kampania 1-majowa winna przyczynić się do umocnienia Rad Narodowych i aparatu naszego Państwa, winna podnieść czujność rewolucyjną wśród najszerzych mas pracujących, zmobilizować do walki przeciwko resztkom reakcyjnych sił, agenturze imperialistycznej dywersji, do walki z biurokracizmem, z dygnitarstwem, z bumelancstwem.

Szczególną aktywność w transmitowaniu haseł 1-majowych do najszerzych rzesz ludu polskiego winni rozwijać agitatorzy partyjni. Od ich pracy zależeć będzie w dużej mierze bojowość i poziom polityczny tegorocznych manifestacji.

Praca polityczna wysuwa się na czoło w akcji przygotowań 1-majowych.

A jak jest na naszym terenie? Dotychczasowe meldunki Komitetów Powiatowych w województwie rzeszowskim wskazują na pełne przy-

gotowanie pod względem organizacyjnym święta 1-Majowego. Natomiast praca polityczna została zaniedbana.

Zobowiązania 1-Majowe powinny nosić charakter akcji politycznej. Organizacje partyjne powinny dopilnować spopularyzowania doniosłych uchwał sztokholmskiej sesji Światowego Komitetu Obrońców Pokoju. Praca agitacyjna powinna znaleźć wyraz w licznych masowkach i odczytach.

Niektóre organizacje terenowe, jak np. tartaku Nr 1 w Nisku zobowiązały się wykonać remont maszyn, Powiatowy Wydział Drogowy w Brzozowie zobowiązuje się naprawić uszkodzoną drogę i oczyścić rowy. Jak widzimy praca ta należy do normalnych obowiązków załogi i powinna być wykonywana bieżąco. Dlatego niesłusznie wyznaczono ją w akcje zobowiązań 1-majowych.

Podobnie zespół artystyczny Starostwa w Przemyślu zobowiązał się 7-krotnie wystąpić ze sztuką „Wesele Jagny“ w spółdzielniach produkcyjnych. Ta akcja kulturalna powinna przebiegać przez cały rok. W okresie 1-majowym zespół ten o wiele lepiej przysłużyłby się zorganizowaniem odczytów i akademii o tematyce 1-majowej.

Główny wysiłek w akcji przygotowawczej skierować należy na utrzymanie bojowego i radosnego nastroju tegorocznego święta — takie zadanie postawił Komitet Wojewódzki PZPR przed Komitetami Gminnymi i zakładowymi w województwie rzeszowskim.

Organizacje partyjne dążyć powinny, aby wytyczne Komitetu Wojewódzkiego zrealizowane zostały w całej rozciągłości. JS.

przyjaźni między Związkiem Radzieckim i demokratyczną Polską. Nigdy jeszcze Polska nie była tak suwerenna, nigdy nie posiadała takich możliwości rozwojowych, jakie posiada obecnie.

Naród polski zwarcie stoi wokół Rządu i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wstręt i pogardę mogą budzić w Polsce oszczerstwa i kłamstwa kainowych zdrajców titowskich którzy zaprzędali narody Jugosławii w jarzmo amerykańskiego imperializmu.

Klasowo uświadomieni robotnicy polscy dobrze pamiętają, że w ciągu 20 lat międzywojennych, zaczynając od marszu Piłsudskiego na Kijów, polityka zagraniczna Polski przedwręsniewe, każdorazowo wchodziła w zależność od tego europejskiego mocarstwa, które w danym okresie wysuwało się na czoło antysowieckiej kruzjaty. Tej złowrogiej polityce położyla na zawsze kres Polska demokracja ludowej.

Realizacja w ciągu 5 lat polsko-radzieckiego układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej jeszcze bardziej pogłębiła i wzbogaciła jego zasadniczą treść. Obecnie, kiedy nad światem zawisła groźba nowej wojny, skierowanej przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej ze strony amerykańskich podlegaczy wojennych i ich wasalów europejskich, znaczenie układu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i powojennym współdziałaniu między Związkiem Radzieckim i Polską jeszcze bardziej wzrosło.

Międzynarodowy front pokoju, demokracji i socjalizmu ze Związkiem Radzieckim na czele staje się coraz bardziej niezwykłą przeszkodą dla zrealizowania agresywnych planów anglo-amerykańskich podlegaczy wojennych.

Rosną i krzepną siły obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, lecz byłoby lekkomyślnością nie widzieć zbrodniczych wysiłków anglo-amerykańskiego imperializmu wtrącenia świata w odmęt nowej wojny. Anglo-amerykańscy podlegacze wojenni snują awanturnicze plany remilitaryzacji Niemiec zachodnich i odrodzenia faszyzmu niemieckiego. Zadaniem ludów świata jest zniweczyć te przestępcze zamierzenia.

Wbrew gorączkowemu wysiłkom amerykańskich podlegaczy wojennych naród polski buduje socjalizm, ze spokojem i ufnością patrzy w przyszłość nie szczędzi wysiłków dla zabezpieczenia swego rozwoju gospodarczego i umocnienia swojej obronności. Naród polski włączył się zdecydowanie do walki o pokój wspólnie z potężnymi i rosnącymi siłami światowego obozu pokoju, na czele którego stoi wielki Związek Radziecki.

W 5-tą ROCZNICĘ HISTORYCZNEGO POLSKO-RADZIECKIEGO UKŁADU O PRZYJAŹNI, POMOCY WZAJEMNEJ I WSPÓŁPRACY POWOJENNEJ, NARÓD POLSKI POZDRAWIA SERDECZNIE BRATNI NARÓD RADZIECKI I Z GORĄCYM UCZUCIEM KIERUJE SWÓJ WZROK KU TEMU, KTO JEST TWÓRCĄ ZASADNICZEGO ZWROTU W STOSUNKACH POLSKO-RADZIECKICH, CZYJE IMIĘ NA ZAWSZE ZWIĄZANE ZOSTAŁO Z POWSTANIEM WOLNEJ, NIEPODLEGŁEJ, DEMOKRATYCZNEJ POLSKI, KU TEMU, KTO PRZEWODZI POTĘŻNEMU OBOZOWI POKOJU, SOCJALIZMU I DEMOKRACJI — KU WIELKIEMU STALINOWI.

KORZYSTAJĄC Z BOGATYCH DOŚWIADCZEŃ

kolejarzy radzieckich

będziemy walczyć o wykonanie planu 6-letniego

Walny Zjazd Zw. Zaw. Kolejarzy rozpoczął obrady

WARSZAWA. W dniu 21 kwietnia rozpoczął się w Warszawie 4-y Krajowy Zjazd Zw. Zaw. Pracowników Kolejowych, z udziałem 600 delegatów. Na otwarcie Zjazdu przybyli: przewodniczący CRZZ Aleksander Zawadzki, minister Komunikacji — J. Rabanowski, kierownik Wydziału Komunikacyjnego KC PZPR — M. Popiel i generalny dyrektor PKP — Bader. Na Zjazd przybyli również liczne delegacje kolejarzy z zagranicy.

Uczestnicy Zjazdu postanowili wysłać depeche do Prezydenta RP, do Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i prezydium Międzynarodowego Zrzeszenia Transportowców.

Przemówienie powitalne wygłosił przewodniczący CRZZ, Al. Zawadzki. Charakteryzując okres, w jakim odbywa się Zjazd, przewodniczący CRZZ wskazał na ogromny wzrost sił obozu pokoju i postępu, którym przewodzi zwycięski kraj socjalizmu — Związek Radziecki. Natchnieniem i chorążym tego obozu jest wielki Stalin. Słowa te wywołują długotrwałe owacje uczestników Zjazdu na cześć Wodza postępowej ludzkości. Wszyscy stojąc skandują: „Stalin”, „Stalin”.

Tow. Aleksander Zawadzki stwierdza dalej, że fakty udawadniają wyższość ustroju socjalistycznego nad rozpadającym się ustrojem kapitalistycznym.

Oceniając sytuację w Polsce i w krajach demokracji ludowej, przewodniczący CRZZ z naciskiem podkreśla m. in. wzrost dobrobytu i kultury szerokich mas pracujących oraz ogromny wzrost aktywności i politycznego uświadomienia.

Mówca wskazuje następnie na duże znaczenie w walce o rozwój naszego Państwa Ludowego wieluset tysięcy rzeszy polskich kolejarzy.

„Klasa robotnicza — stwierdza przewodniczący CRZZ — nie ma i nie może mieć i nie powinna mieć zaufania do tych działaczy, którzy się od niej odrywają. Podstawowa przyczyna biurokratyzowania się, dygnitarstwa, złego stylu pracy związkowej, jest brak troski o potrzeby i bolączki człowieka, jest traktowanie tych codziennych bolączek jako spraw drobnych, podczas gdy są one ważnymi, istotnymi sprawami”.

Tow. Aleksander Zawadzki mówi następnie o wielkim dorobku delegacji polskich związkowców, która bawiła w ZSRR, uzyskaniem dzięki zapoznaniu się z działalnością i metodami pracy radzieckich związków zawodowych.

Wzmocnić wysiłki polityczne i or-

ganizacyjne — mówi przewodniczący CRZZ — dla przyspieszenia tempa realizacji planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu w naszym kraju, planu dalszego wzrostu dobrobytu materialnego i kulturalnego. Życzę Wam, z całego serca, żeby Wasz Zjazd przebiegał w tym duchu, żeby był nasycony krytyką i samokrytyką, głęboką troską i poczuciem odpowiedzialności każdego z Was, żeby był Zjazdem przełomowym dla dalszej lepszej pracy tak, jak tego pragniemy”.

Po przemówieniu zrywają się na sali długotrwałe oklaski. Rozbrzmiewają bkrzyki na cześć przewodniczącego PZPR — Prezydenta Bolesława Bierutia, na cześć PZPR, na cześć CRZZ. Znowu wybuchła potężna owacja na cześć Generalissimusa Stalina i ZSRR.

Witając następnie Zjazd w imieniu Rządu RP minister Rabanowski oświadczył m. in.: „Pragnę również jeszcze raz dać wyraz głębokiej wdzięczności za wielką pomoc, jakiej nam udzielili kolejarze radzieccy przy organizacji i odbudowie kolejnictwa”.

Przemówienie ministra zebrani przyjęli długotrwałymi oklaskami.

Przemawiający w imieniu Komitetu Centralnego PZPR tow. Popiel nakreślił m. in. zadania kolejarzy polskich w ich działalności zawodowej.

Gościem witalnym — zabrał również głos przedstawiciel walczącej klasy robotniczej Francji, sekretarz Federacji Kolejarzy Francuskich, Raymond Guilot.

Sekretarz CRZZ, Kratko, wygłosił następnie referat: „Obecne zadania Związków Zawodowych w Polsce”.

(streszczenie referatu podamy w dniu jutrzejszym)

Rzeszowski świat pracy godnie uczci radosny dzień 1 Maja Obrady plenum ORZZ

Ostatnie obrady rzeszowskiego Plenum ORZZ w Rzeszowie poświęcone było głównie omówieniu udziału członków Związków Zawodowych okręgu rzeszowskiego w święcie 1-Majowym i uchwały Sejmu o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Aktualne zagadnienia, poruszone na ostatnim rozszerzonym posiedzeniu Prezydium CRZZ przedstawił zebrany wstępnie obrad przewodniczący ORZZ tow. Huczko. Prezydium CRZZ postanowiło, że Związek Zawodowy wezmą jaknajczynniejszy udział w uczczeniu Święta Pracy, obchodzonego pod hasłem walki o pokój. Hasło to będzie przeniesione do wszystkich ogniw związkowych, związkowcy dołączają się do akcji zbierania podpisów, pod apelem Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Sprawę udziału związków zawodowych woj. rzeszowskiego w walce o utrwalenie pokoju omówił następnie instruktor organizacyjny ORZZ tow. Pełka, stwierdzając, że tegoroczne Święto Pracy zmobilizuje wszystkie instancje związkowe i wszystkich związkowców do czynniejszego niż do tychczas udziału w walce o pokój.

W dalszym ciągu obrad kierownik wydziału organizacyjnego ORZZ tow.

Szteliga przedstawił w referacie znaczenie ustawy Sejmu o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, podkreślając, że ważnym obowiązkiem Związków Zawodowych w obecnej chwili jest pogłębienie wśród związkowców i mas pracujących socjalistycznego stosunku do pracy i do uspołeczniczonych środków produkcji.

Wielu zebranych zabrało głos w dyskusji, podkreślając m. in. że zobowiązania 1-Majowe przebiegają w naszym województwie pomyślnie, dzięki ofiarności klasy robotniczej. Kompetentne czynniki winny przedsięwziąć wszelkie środki, by nie dopuścić do braków w dostawach materiałów, które mogą wpłynąć ujemnie na wykonanie zobowiązań. Ostatnia taka sytuacja wytworzyła się na przykład, w Państwowej Fabryce Wagonów w Sanoku.

Dyskutanci wskazali również, by celem zmniejszenia zwolnień robotników podczas pracy udających się do badania lekarskiego, Ubezpieczalnia Społeczna była czynna po godzinach pracy w fabrykach i urzędach. Wszystkie instancje związkowe winny przeprowadzić wśród świata pracy jako czyn 1-Majowy szeroką akcję uświadamiającą, popularyzującą znaczenie socjalistycznej dyscypliny pracy.

Zebrani przyjęli jednomyślnie uchwałę, zobowiązującą wszystkie ogniw związkowe okręgu rzeszowskiego do jaknajwiększego udziału w obchodzie 1-Majowym, w walce o utrwalenie pokoju, do przeprowadzenia akcji uświadamiającej wśród mas pracujących na temat socjalistycznej dyscypliny pracy, oraz usprawnienia pracy wszystkich ogniw związkowych w oparciu o osiągnięcia radzieckich Związków Zawodowych.

W zakończeniu obrad uchwalono depeche do przewodniczącego Centralnej Rady WCSPS tow. Kuźniecowa. (n)

I kwartał 1950 r. okresem dalszego wzrostu naszej gospodarki narodowej

Komunikat Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

WARSZAWA. Plan na I kwartał 1950 roku, pierwszego roku sześciolatniego planu rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu został wykonany z nadwyżką. Na nowym etapie rozwoju gospodarczego nastąpiło dalsze wzmocnienie tempa produkcji. Przyczynił się do tego szybki rozwój ruchu współzawodnictwa pracy, a w szczególności podjęcie i wykonywanie długofalowych zobowiązań produkcyjnych.

Według tymczasowych danych wykonanie narodowego planu gospodarczego w I kwartale 1950 r. kształtowało się jak następuje:

Wzrost produkcji przemysłowej

Plan produkcji przemysłowej na I kwartał 1950 r. został przekroczony. Wykonanie planu produkcji wg. ilości w przemyśle państwowym w zakresie podstawowych artykułów kształtowało się jak następuje:

Energia elektryczna (CZIE)	107 115
Węgiel kamienny	104 109
węgiel brunatny	104 103
ropa naftowa	104 105
sól ogółem	104 115
stal surowa	104 109
wyroby walcowane	102 121
cynek	101 104
rudy żelaza	105 102
wagony towarowe	110 116
ciągniki	110 132
maszyny wirujące	112 211
żarówki oświetleniowe	109 138
odbiorniki radiowe	100 164
kwas siarkowy 100 proc.	102 111
elektrody węglowe	106 125
azotniak	100 103
barwniki	104 119
tkaniny bawełniane	104 116
tkaniny wełniane	104 121
tkaniny jedwabne	104 127
obuwie skórzane mechaniczne	106 148
papier	105 113
celuloza	101 115
cement	105 101
wapno palone	104 122
porcelana stolow. i elektrotech.	105 129
mehle gięte	102 140
zapalki	101 115
mydło do prania	103 180
olej surowy	103 116
piwo	113 174

Pomimo wykonania planu z nadwyżką przez cały przemysł, na niektórych odcinkach plan nie został wykonany. W szczególności Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego nie wykonało planu produkcji surowki żelaza (94 proc.), motocykli (93 proc.), rowerów (95 proc.), sody surowej (97 proc.), sody kałcykowej (94 proc.), superfosfatu mineralnego (99 proc.). Ministerstwo Przemysłu Lekkiego nie wykonało planu produkcji cegły (91 proc.).

Mimo niewykonania planu produkcji surowki żelaza była o 11 proc. większa od produkcji z I kwartału ub. roku, motocykli o 144 proc., rowerów o 1 proc., sody surowej o 14 proc., sody kałcykowej o 9 proc., superfosfatu mineralnego o 18 proc., cegły o 38 proc.

Wzrost produkcji rolniczej

W rolnictwie wyniki uzyskane w okresie sprawozdawczym przedstawiają się jak następuje: Dotychczasowy przebieg akcji siewnej był pomyślny. Według meldunków otrzymanych w dniu 15 kwie-

tnia br. plan zasiewów wiosennych został wykonany jak następuje: w pszenicy jarej około 56 proc., w jęczmieniu jarym ok. 51 proc., w owsie ok. 67 proc.

W województwach południowych wykonano zasiewy wiosenne zbóż w 80—95 proc. Odsetek wykonania zasiewów w województwach północnych był niższy. Wiosenna akcja siewna trwa.

Plan zasiewów wiosennych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych — według meldunków otrzymanych w dn. 15 bm. został wykonany jak następuje: w pszenicy jarej 90 proc., w jęczmieniu jarym 64 proc., w owsie 83 proc. W województwach południowych zasiewy zbóż były na ukończeniu.

Dostawy nawozów sztucznych wyniosły do dnia 31 marca br. 845,7 tysięcy ton, przekraczając o 45 proc. dostawy z analogicznego okresu ubiegłego roku.

W ramach akcji kontraktowania osiągnięto wysokie wyniki zarówno w zakresie roślin przemysłowych, jak i w trzodzie chlewnej. Wykonanie rocznego planu kontraktacji według stanu na dzień 10 kwietnia br. przedstawiało się jak następuje:

buraki cukrowe	229,4	95
ziemniaki przemysłowe	126,5	67
rzepak jary	41,4	101
jęczmień browarny	83,5	209
jęczmień konsumcyjny	68,9	86
len — słoma	85,7	89
konopie	10,3	101
tytoń	16,6	92
cebula	3,5	88

trzoda chlewna luczona i bekoni

Rozwój komunikacji

Koleje normalnotorowe wykonały kwartalny plan przewozu towarów w 103 proc., co stanowi wzrost o 24 proc. w porównaniu z I kwartałem 1949 roku. Plan przewozu osób został wykonany w 107 proc., przekraczając o 20 proc., przewozy z I kwartału 1949 roku.

Państwowa Komunikacja Samochodowa, wykonała kwartalny plan przewozu osób w 125 proc., przekraczając o 89 proc. przewozy I kwartału r. ub. Plan przewozu towarów wykonano w 215 proc., przekraczając 6-krotnie przewozy z I kwartału ub. roku.

Plan przeładunku portów morskich został wykonany w 114 proc., przy czym w Gdyni i Gdańsku, uzyskano 113 proc. planu, a w Szczecinie — Świnoujściu — 119 proc. Plan przeładunku małych portów wykonano w 116 proc. Przeładunek rudy i innych towarów masowych był o 42 proc. większy, niż w I kwartale ub. roku, towarów masowych specjalnych o 5 proc., a drobnicy o 15 proc. większy.

Żegluga morska przekroczyła plan przewozu towarów o 1 proc., uzyskując wzrost o 13 proc. w porównaniu z I kwartałem 1949 r.

Wzrost obrotu towarów

W zakresie handlu wewnętrznego nastąpił dalszy wzrost obrotów. Całość obrotów handlu detalicznego (państwowego, spółdzielczego i prywatnego) wzrosła w cenach porównywalnych o około 30 proc., a obroty uspołecznizonego aparatu handlowego przekroczyły blisko dwukrotnie poziom I kwartału ub. roku.

Do szybkiego wzrostu obrotów uspołecznizonego aparatu handlowego, przyczyniło się między innymi uruchomienie sieci punktów handlowych miejskiego handlu detalicznego, co umożliwiło pewniejsze i racjonalniejsze zaopatrzenie ludności w artykuły przemysłowe.

W końcu I kwartału br. działano na terenie kraju o 52 proc. więcej detalicznych sklepów uspołeczni-

W zakresie skupu artykułów rolniczych przez uspołecznizony aparat handlowy uzyskano następujące procenty wzrostu w porównaniu z pierwszym kwartałem ub. r.: w żywności 128 proc., w zbożu o 21 proc., w jachach o 155 proc.

Wskutek wzrostu masy towarowej i rozwoju sieci handlu uspołeczniowego jak również zaostrzonej walki ze spekulacją, w I kwartale br. nastąpiła znaczna poprawa w zakresie zaopatrzenia ludności. Próby zakłócenia równowagi rynkowej przez spekulację, zwłaszcza w zakresie artykułów włókienniczych, zostały odparte. Zostały zniszczone istniejące dotąd ograniczenia w nabywaniu niektórych towarów. Trudności w zaopatrzeniu ludności w mięso zostały całkowicie zlikwidowane.

Uchwała Prezydium CRZZ o udziale Zw. Zaw. w wychowaniu młodzieży szkolnej

WARSZAWA. W dniu 17 bm. na posiedzeniu prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych, na wniosek prezesa Związku Nauczycielstwa Polskiego Wojciecha Pokory, podjęto uchwałę w sprawie udziału Związków Zawodowych w pracy nad wychowaniem młodzieży szkolnej. Uchwała ta głosi:

Biorąc pod uwagę ogromne znaczenie wychowania młodych pokoleń na ofiarnych budowniczych ustroju sprawiedliwości — prezydium CRZZ wzywa wszystkie ogniw ruchu zawodowego do ściślejszego współdziałania ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w jego wysiłkach, zmierzających:

- 1) do podniesienia dyscypliny wśród młodzieży w jej pracy nad przygotowaniem się do odpowiedzialnych i szlachetnych zadań budowy socjalizmu w Polsce.
- 2) Do podniesienia poziomu i wydajności pracy w szkołach.
- 3) Do dalszej przebudowy życia i pracy szkół oraz całego systemu wychowania, aby stał się w pełni orężem klasy robotniczej i mas ludu pracującego w jego walce o pokój i socjalizm.

W tym celu prezydium CRZZ zaleca wszystkim ogniwom Związków Zawodowych, a przede wszystkim zakładowym organizacjom związkowym systematyczne organizowanie specjalnych narad z udziałem przedstawicieli nauczycielstwa dla omówienia spraw wychowania, dyscypliny wśród młodzieży i walki z przejawami lekceważenia obowiązków szkolnych. Prezydium CRZZ zaleca również wszystkim ogniwom związkowym postawienie na swoich zebra-

niach sprawy pełniejszego włączenia związkowców do prac komitetów rodzicielskich oraz uaktywnienia pracy na odcinku szkolnych komitetów opiekuńczych.

Nowy numer czasopisma

„O trwały pokój, o demokrację ludową!”

BUKARESZT. 21 bm. ukazał się Bukareszte kolejny, 16 (76) nr czasopisma „O trwały pokój, o demokrację ludową”. Numer ukazał się w przeddzień przypadającej 22 kwietnia 80-tej rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina.

Artykuł wstępny nosi tytuł: „Leninizm i walka narodów o pokój”.

Czasopismo zamieszcza artykuł Mitina pt. „Międzynarodowe znaczenie leninizmu”.

Zamieszczone w czasopiśmie materiały informacyjne z Włoch, Francji, Rumunii oraz innych krajów świadczą że leninowska polityka pokoju stała się standardem codziennej walki setek milionów ludzi pracy.

O pracy większych Komitetów Obrońców Pokoju w Rumunii pisze członek Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Po-

koju i przewodniczący Rumuńskiego Komitetu Obrońców Pokoju — członek Rumuńskiej Akademii Nauk — Sadovianu.

Czasopismo zamieszcza nadto artykuł członka Biura Politycznego Komunistycznej Partii Francji — Waldecka Rocheta — pt.: „Obrona gospodarki rolnej i pracującego chłopstwa Francji” oraz artykuł członka Prezydium Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Siroky’ego — pt.: „Sukcesy socjalistycznego uprzemysłowienia w Słowacji”.

O bankructwie dywersyjnych planów tytońskich pisze W. Laurent. Czasopismo zamieszcza nadto „Notatki polityczne” Jana Marka oraz bogaty materiał informacyjny z Chin i innych krajów demokracji ludowej oraz krajów kapitalistycznych.

KWIECIEŃ
23
Niedziela

TYDZIEŃ OŚWIATY, KSIĄŻKI I PRASY

jeszcze bardziej zbliży nasze społeczeństwo do wspaniałych osiągnięć socjalistycznej kultury ZSRR

Powstanie Wojewódzkiego Obywatelskiego Komitetu Obchodu Tygodnia w Rzeszowie

Przeciwstawienie twórczej, pełnej humanitaryzmu socjalistycznej kultury Związku Radzieckiego pseudo - kulturze krajów burżuazyjnych, ugruntowanie podstaw walczącej o pokój kultury socjalistycznej w najszerzych rzeszach pracujących miast i wsi — będzie zasadniczym zadaniem tegorocznego Tygodnia Oświaty. Książki i Prasy, obchodzonego w okresie od 1 do 7 maja br.

Onegdaj w sali MRN w Rzeszowie odbyło się pod przewodnictwem wiceprezesa Woj. Rady Narodowej towarzysza Karkuta, przedstawicieli Partii, organizacji i społeczeństwa z kierownikiem Wydziału Propagandy KW PZPR tow. Kolasiński na czele — zebranie organizacyjne Obywatelskiego Wojewódzkiego Komitetu Obchodu Tygodnia.

Naczelnik Wydziału Oświaty dla Dorosłych KOS tow. Wojnarowski oraz tow. Kolasiński, szczegółowo omówili szerokie aspekty kulturalne i polityczno - społeczne, pod jakimi wszystkie organizacje masowe, cały świat pracy i młodzież szkolna realizować będą w Tygodniu upowszechnienie i pogłębianie kultury i oświaty.

Ze sprawozdań przedłożonych na zebraniu wynikało, że prace przygotowawcze tak w mieście, jak i na

wsi są już w toku. Po linii Związków Zawodowych położono szczególny nacisk na wzmoczenie akcji samokształceniowej. Jak oświadczył inspektor kult. - oświat. ORZZ tow. Żmudka, Tydzień Oświaty przyniesie w woj. rzeszowskim co najmniej jedno koło samokształceniowe przy każdym ogniwie związkowym. Pierwszym tematem akcji samokształceniowej będzie — „ZSRR — ostoja pokoju“.

Na odcinku wsi doniosłym osiągnięciem będzie zorganizowanie sprzedaży książek przy Gminnych Spółdzielniach Samopomocy Chłopskiej. Sprzedaż ta zapoczątkowana w Tygodniu — będzie stale kontynuowana.

Równocześnie Związek Samopomocy Chłopskiej bije się o postawienie na właściwym poziomie kursów dla analfabetów, oraz o zaktywizowanie i ożywienie słabszych bibliotek i świetlic.

Szczegółowy program Tygodnia przewiduje na każdy dzień szereg nader atrakcyjnych imprez, które rozpoczyna się już w dniu Święta Pracy. M. in. projektowane są: wielka wystawa oświatowa, wojewódzka wystawa książki i prasy, lotna wystawa literatury, która dotrze do najodleglejszych wsi. Otwarcie nowych kursów początkowego nauczania: tak w mieście jak i na wsi, itp.

W mieście główny nacisk położony jest na zwłazanie z wartościową książką, na żywo powiązanie z prasą — robotników i pracowników.

Celowi temu służyć będą spotkania przedstawicieli nauki i literatury z przodownikami pracy oraz 52 wieczorów autorskich, rozplanowanych na wszystkie pow. naszego województwa. Zadaniem Tygodnia również jest zmienić bierny jeszcze, odbiorczy stosunek robotnika w stosunku do gazety — na twórczą, krytyczną współpracę. W związku z tym rozkasyrana będzie szeroka akcja wokół zaktywizowania gazetki sciencek wokół mobilizowania jak najszerzego rzesz oddzielnych korespondentów robotniczych i chłopskich dla prasy lokalnej i krajowej.

Niemalą będzie udział młodzieży — która włączając się w ogólny nurt obrony pokoju, na masowych poświęconych Tygodniowi napisze apel Sztokholmskiej Sesji Światowego Komitetu Obróńców Pokoju. Ta młodzież — wraz z przodownikami pracy i ekipami łączności — propagować będzie po wsiach książkę i gazetę.

Wśród poważniejszych form, które w dniu dzisiejszym szczególnie rozpracują poszczególne sekcje Komitetu, jest uruchomienie wielkiej sieci nowych punktów bibliotecznych przy fabrykach, spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach.

Całość Tygodnia Oświaty, Książki i Prasy realizować będziemy pod hasłem pogłębiania kultury socjalistycznej — twórczej kultury obywateli walczącego o pokój.

C. W.

W Dubiecku stanie pomnik gen. Karola Świerczewskiego

Na posiedzeniu Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Dubiecku (pow. Przemysł), społeczeństwo wystąpiło z wnioskiem by ufundować pomnik generała K. Świerczewskiego co zostało jednogłośnie przyjęte.

Uchwała brzmi: „Społeczeństwo gminy Dubiecko postanawia uczcić pamięć Generała broni Karola Świerczewskiego, przez ufundowanie pomnika, który w krótkim czasie stanie na placu przed gmachem Banku Spółdzielczego w Dubiecku“.

Na zebraniu wybrano Komitet Budowy Pomnika.

ANDRZEJ MAKARA
koresp. N. Rz.

Robotnicy budowlani chlubnie wykonują czyn 1-Majowy

Robotnicy budowlani Rzeszowa jak i młodzieżowe brygady produkcyjne na długo przed terminem wykonują swe zobowiązania 1-Majowe.

Młodzieżowa brygada produkcyjna, zatrudniona na budowie gmachu mieszkalnego ZOR-u, przy ul. Hetmańskiej, zobowiązała się wykonać do dnia 1 maja wszystkie prace na parterze.

Harmonogram przewidywał zakończenie tych robót na dzień 10 maja br.: ambitna brygada młodych wykonawców zobowiązała 1-Majowe już w dniu 19 bm.

Grupy betoniarzkie, murarskie oraz ciesielskie PPB w ogólnej liczbie 45 osób, podjęły jako czyn 1-Majowy do dnia Święta Pracy wykonać wszystkie stropy oraz podłogę gruzo - betonowe w całym budującym się gmachu koszarowym. W tym wypadku harmonogram przewidywał zakończenie pracy na dzień 15 maja, zaś zobowiązanie wykonane zostało już w dniu 15 kwietnia br.

ANDRZEJ WRÓBEL
Koresp. N. Rz.

Nowy Komitet Obróńców Pokoju

Do licznych Komitetów Obróńców Pokoju, powstających na terenie Rzeszowa, przybył w dniu 20 bm. nowy.

Na zebraniu ZOZ Kuratorium Okręgu Szkolnego Rzeszowskiego, po wysłuchaniu referatu tow. Gielitowskiego i po dyskusji — pracownicy Kuratorium jednogłośnie postanowili zorganizować Komitet Obróńców Pokoju.

Przewodniczącą Komitetu została ob. Zenona Podolak.

Po zorganizowaniu Komitetu wszyscy pracownicy podpisali apel sesji Światowego Komitetu Obróńców Pokoju w Sztokholmie.

St. N.
Koresp. N. Rz.

Przodująca ekspedientka

Rozwój Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ w Nowym Żmigrodzie jest dużą zasługą ob. Katarzyny Kwiatek, która jest sprzedającą.

W sklepie tym prowadzony jest także sklep butelek PMS, złomu żelaznego, makulatury i innych odpadków, których niestety, nie ma kto odstawić do centrali, mimo, że samochody Gminnej Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej jeżdżą bardzo często pustym wozem do Jasła i odpadki bez trudu mogłyby zabrać.

Idąc za przykładem ogólnopolskich zobowiązań ob. Katarzyna Kwiatek zobowiązała się w ramach czynu 1-Majowego skupić 400.000 sztuk jaj.

FRANCISZEK BABULA
Korespondent N. Rz.

DYZURY APTEK

Dyżur nocny: Apteka pod Gwiazdą ul. Gen. Świerczewskiego 14.

POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodzisko 4 tel. 10-00

STRAŻ POŻARNA: ul. Mickiewicza 10 — tel. 08.

PRZEMYSŁ

Dyżur nocny: Apteka pod Orłem ul. 3 Maja POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Piotra Skarżgi 12 tel. 3-00

STRAŻ POŻARNA: ul. Wodna 13 tel. 413.

KROŚNO

Dyżur nocny: Apteka mjr. Wojtyńkiewicza — Rynek POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Wodna 4. tel. 141.

TEATR

ANSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: „Wiele halasu o nic“ — komedia w 5-ciu aktach (11 odsłonach) W. Szekspira — początek o godz. 19.30.

KINA

RZESZÓW — Apollo: Bogaty pian Zacheja: Kulisy ringów

PRZEMYSŁ — Bałtyk: Pastelnia Parmeńska (seria II)

PRZEMYSŁ — Olimpia: Zagubione dni

JAROSŁAW — Gdynia: Artyka

KOLBUSZOWA — Grażyna: Ulica graniczna

RADIO

11.10 Audycja dla wsi, 11.30 Na młodzieżowym koncercie w Rotundzie Domu Akadem. w Krakowie, 14.00 Wiersze J. Kochanowskiego, 14.45 Zyciorzysy górników, 17.00 Otwarcie Domu Robotnika, 18.00 „Mój syn“ — słuch, wg. sztuki Sandor Gorgoly, 19.00 Rep. z mistrzostw bokserstwa Polski, 21.00 Melodie świata, 21.35 Teatr Eterek, 22.05 Wiadomości sportowe (Kr.).

Czytelnicy piszą

Takich zabaw jaknajwięcej

Od dłuższego czasu członkowie wiejskiego kółka ZMP w Paszczynie rozważali projekt zorganizowania zabawy bezalkoholowej, z której dochód postanowiono przeznaczyć na zakup sprzętu sportowego dla miejscowego LZS, nie wykazującego należytej działalności z powodu braku jakiegokolwiek pomocy.

Sprawa jednak nie była łatwa, gdyż w pierwszym rzędzie musiano przekonać dawnych organizatorów zabaw, którzy twierdzili, że jedynie impreza alkoholowa może przynieść pożądany dochód.

Obowiązek organizowania zabawy tanecznej bez alkoholu, pierwszej bodajże na terenie powiatu debickiego, przypadł w udziale przewodniczącemu kółka ZMP tow. Tadeuszowi Płuciu, który po dobraniu sobie zdyscyplinowanego zespołu imprezowego, przystąpił do pracy.

Kilkudniowa wyteżona praca chętnych ZMP-owców przyniosła doskonałe rezultaty. Urządzono zabawę, która przekonała najbardziej zatwardziały zwolenników „tańców przy kufelku“, że woda sodowa i słodczyce nie tylko uprzyjemniają chwilę tańczącym, ale również „robią kasę“, na czym właśnie zależało miłośnikom sportu.

Tę naprawę miłą i udatą zabawę wspominają dzisiaj poważni nawet obywatele Paszczyny, nie szczędząc pochwał organizatorom z ZMP.

— Ta pierwsza u nas zabawa „bez kieliszka wódki“ — mówili starzy paszczyniaczy — pokazała nie tylko nam, ale i młodzieży innych gromad, że bez alkoholu i tylko przy musującej wodzie i ciastkach, można też bawić się znakomicie, a kasa wykaże poważny dochód.

Należy się spodziewać, że przykład ZMP-owców z Paszczyny, patrzących trzeźwo na zagadnienia życia młodzieży wiejskiej — nie przebrzmie bez echa.

— Takich zabaw życzymy sobie jaknajwięcej. Tańce przy wodzie sodowej i smacznych ciastkach — to zdrowienie i zdrowie. S.J.

Pracownicy Rzeszowskiej Spółdzielni Spożywców potępiają bumelanctwo

W dniu wczorajszym odbyło się zebranie pracowników Rzeszowskiej Spółdzielni Spożywców. Po zażnaczeniu pracowników z projektem ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, wywiązała się ożywiona dyskusja, w której mówcy niejednokrotnie podkreślali dobro, jakie ustawa ta gwarantuje rzetelnym pracownikom. Entuzjastycznymi oklaskami witane były wypowiedzi poszczególnych dyskutantów, którzy stwierdzali, że właśnie w ten sposób będzie można „bumelanctwo i nierobów“ wprowadzić na dobrą drogę budowniczych Polski Socjalistycznej.

W związku z powyższą dyskusją powzięto rezolucję, w której m. in. czytamy:

„Ustawa ta pozwoli nam na podniesienie wydajności i dyscypliny pracy, oraz przyczyni się do szybszego wykonania planu 6-letniego. Opuszczanie pracy przez niesumienne pracowników powoduje obniżenie produkcji naszych zakładów oraz obniżenie obrotów w naszych sklepach. Nie pozwolimy bumelanctwu marnować naszej pracy. Ustawa dająca możliwość podejścia się wszystkim pracownikom, zaniebującym pracą, jest wyrazem dążeń mas pracujących Polski Ludowej.“

E. PIETRUCHA
Korespondent N. Rz.

Nowość dla filatelistów specjalny znaczek pocztowy M.T.P.

Ministerstwo Poczł i Telegrafów wprowadzi w najbliższych dniach do obiegu piękny znaczek pocztowy wydany z okazji 23-ich Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Znaczek ten wartości 15,— zł ukaże się w formie 25x38 mm i w nakładzie 8 milionów sztuk — będzie przedstawiał symboliczną rzeźbę tegorocznych Targów: przez pracę do pokoju.

Znaczek ten powitany zostanie niewątpliwie z zadowoleniem przez szeregi filatelistów i stemplowany będzie okolicznościowym datownikiem M. T. P.

Warto przypomnieć, że już od miesiąca urzędy pocztowe w głównych miastach Polki stemplują korespondencję datownikiem z napisem:

Zwiedzajcie XXIII M. T. P. — 29. 4. — 14. 5. 1950.

Przed terminem i z nadwyżką listonosze zrealizowali zobowiązania 1-Majowe

Listonosze województwa rzeszowskiego zobowiązali się w czynie 1-Majowym zjednać 11.113 nowych prenumeratorów pism i czasopism, nie tracąc przy tym ani jednego z abonentów dotychczasowych.

W dniu 20 kwietnia br. listonosze złożyli meldunek, że zobowiązania 1-Majowe wykonali o 10 dni przed terminem i z nadwyżką o 10.173 egz. W ramach czynu listonosze zjednali 21.286 nowych prenumeratorów, utrzymawszy wszystkich dotychczasowych.

Biorąc pod uwagę, że dotychczas jedna gazeta doręczana przez listonosza przypadła przeciętnie na 7 mieszkańców naszej wsi, wyczyn 1-Majowy rzeszowskich listonoszy jest ogromnym sukcesem.

FR. JEZIOR
Korespondent N. Rz.

„Złamana nadzieja“ spekulantów

Państwowe i spółdzielcze sklepy, wypelnione „po brzegi“ tekstyliami i gotową konfekcją całkowicie zlamali nadzieje spekulantów, którzy z takim zapalem wykupywali materiały włókiennicze.

W Przeworsku powstał nowy sklep konfekcyjny

Rozwój PSS na terenie powiatu przeworskiego nabrał szczególnego rozmachu. Po otwarciu w ub. m. stółki, notujemy obecnie nowe osiągnięcia kierownictwa PSS — otwarcie nowoczesnego sklepu konfekcyjnego.

Otwarcie tego sklepu w okresie zwiększonego zapotrzebowania na towary konfekcyjne przyczyni się do zaopatrzenia świata pracy w niezbędne towary.

W tym samym dniu otworzono nowy sklep papirniczy.

J. N.

85 mil. egzemplarzy przewiduje plan wydawniczy na 1950 rok

W dniu 17 bm. odbyło się plenarne posiedzenie Centralnej Komisji Wydawniczej przy Prezydium Rady Ministrów, na którym zatwierdzony został plan wydawniczy na rok 1950.

Wyluczne planu referował przewodniczący Centralnej Komisji Wydawniczej Stefan Staszewski. Plan ten po raz pierwszy sporządzony w skali państwowej, przewiduje podniesienie rocznej produkcji wydawniczej do 85 milionów egzemplarzy łącznego nakładu, w przeliczeniu na 1 mieszkańca daje to wskaźnik 3,5 egzempl. książki, podczas gdy przed wojną wskaźnik ten wynosił 0,7. Ten olbrzymi wzrost ruchu wydawniczego ściśle związany jest z rewolucją kulturalną, jaka zachodzi w Polsce Ludowej, kroczącej do socjalizmu. Przewrót w dziedzinie wydawniczej nie dotyczy wyłącznie cyfr. W Polsce Ludowej największy, bo aż półoramilionowy nakład uzyskał „Pan Tadeusz”. Obook znajduje się „Krótki kurs historii VKP(b)” z 1.250.000 nakładem. Ze stawienie tych dwóch pozycji daje najlepszy obraz poźreb kulturalnych mas czytelników.

Plan wydawniczy na rok 1950 jest pierwszą próbą w skali państwowej, sproślania olbrzymim wymaganiem, jakie stawiają nowi masowi czytelnicy w mieście i na wsi.

Plan przewiduje wiele cennych pozycji w poszczególnych dziedzinach wydawniczych.

Z literatury marksistowskiej ukaże się m. in. pierwszy tom „Kapitału” Marksa oraz 6 tomów dzieł zebrańnych Lenina i 6 tomów dzieł Stalina. Poważnie rozszerzony będzie dział literatury gospodarczej, technicznej i rolnej. Wzrośnie również liczba dzieł naukowych. Ukażą się prace z zakresu historii nauki i kultury oraz historii filozofii. Wydane zostaną dzieła wielkich myślicieli od Lukrecjusza począwszy, poprzez filozofów francuskich i niemieckich, przełomu XVIII i XIX wieku, do postępowych myślicieli rosyjskich jak Herceń, Dobrolubow, Czernyszewski i inni.

Polską myśl postępową reprezentować będą dzieła Staszcza, Kollataja, Frycza - Modrzewskiego i inni.

W zakresie literatury pięknej plan przewiduje około 1000 tytułów o łącznym nakładzie przeszło 40 milionów egzemplarzy. Nadal wydawane będą dzieła klasyków zarówno polskich jak i obcych, głównie rosyjskich. Rozpoczęte zostaną zbiorowe wydania dzieł Tolstoja, Puszkina, Gogola, Czechowa i in., a obok nich ukażą się dzieła Homera, Tassa, Goethego, Heinego i innych klasyków literatury światowej.

Dużo miejsca zajmują w planie przekłady ze współczesnej literatury radzieckiej i krajów demokracji ludowej. Zainicjowana zostanie biblioteka dramatyczna, która obejmie twórczość dramatyczną w niezwykle szerokim wachlarzu od Ajchylosa począwszy do ostatnich czasów.

Poważnie wzrośnie produkcja podręczników szkolnych i akademickich. Nowością wydawniczą będą w roku bieżącym albumy reprodukcji wybitnych malarzy polskich, jak Matejko i Gierzyński, oraz album poświęcony twórczości Wita Stwosza.

Ogólna wartość produkcji wydawniczej w roku bieżącym wynosić będzie 18 miliardów zł. Jak można wnioskować z meldunków o produk-

cji wydawniczej w pierwszym kwartale b. r. plan wydawniczy na rok 1950 będzie nie tylko zrealizowany, lecz również przekroczony. Doniosłość tego planu jest tym większa, iż jest on planem pierwszego roku wielkiego wydawniczego planu 6-letniego, który zapewni Polsce wybitne miejsce w światowej produkcji wydawniczej.

Wielką niespodziankę dla dzieci woj. rzeszowskiego przygotowuje na 1 Maja zespół Teatru Ziemi Rzeszowskiej

Państwowy Teatr Ziemi Rzeszowskiej przygotowuje w czynie pierwszomajowym piękną bajkę dla dzieci Wandy Jerzmanowskiej pt. „Nowy Czerwony Kapturek”. Bajka ta odegrana zostanie po raz pierwszy w poniedziałek dn. 1. Maja dla dzieci robotników i chłopów. Rozprowadzeniem biletów zajmuje się Miejski Komitet P. Z. P. R.

Dyrekcja Teatru Ziemi Rzeszowskiej zaprasza na następne przedstawienia tej uroczej bajki wszystkie dzieci rzeszowskie i z okolic. Bajka grana będzie w każdą niedzielę i święta o godz. 16-tej.

Poza aktorami Teatru w bajce biorą udział dzieci ze szkoły T. P. D. Widowisko urozmaicone będzie tańcami grzybkami i kwiatkami, a przebiegły Czerwony Kapturek wprowadzać będzie w matnię ogromnego, goniącego za nią wilka. Piękne to dziecięce widowisko reżyseruje J. Sokolicz-Arnoldtowa, czarodziejską oprawę opracował i wykonał Z. Miklasiński.

Pracownicy wszystkich dziedzin w Teatrze pragnąc uczcić dzień 1go Maja, jako Święto Pracy i dzień walki o pokój nie szczędzą wysiłku i pracy, aby to dziecięce widowisko wypadło okazale.

We wtorek, dnia 2 maja o godzinie 19.30 odegrana zostanie po raz pierwszy komedia muzyczna R. Ruskowskiego z muzyką Dziegielewskiego „Wesele Fonia”.

Udział bierze cały zespół artystyczny Teatru. Reżyseria spoczywa w rękach znanego reżysera scen warszawskich Zbigniewa Kozanowicza. Dekoracje F. Worsztynowicza.

Wiejskie ognisko muzyczne w Suchodole krzewi muzykę ludową

O tym, że ognisko muzyczne w Suchodole pracuje, wie każdy mieszkaniec tamtejszych okolic.

Wieczorami zbiera się młodzież i pod kierownictwem ob. Machnika ćwiczy zadane gamy, etudy czy preludia. Młodzież uczęszczająca do ogniska muzycznego ćwiczy z prawdziwym zapałem, co jest bodźcem do pracy zarówno wychowawcy jak i uczni.

Zorganizowany jest tu również zespół taneczny, który obecnie przygotowuje tańce ludowe z okolic Krosna. Repertuar ten przygotowują się na festiwal zespołów ludowych.

W Głowience istnieje również zespół muzyczny, który jest filią ogniska muzycznego w Suchodole. I tu młodzież uczy się chętnie grać na różnych instrumentach jak na skrzypkach, akordeonie, czy fortepianie.

Ze względu na konieczność stworzenia większego reprezentacyjnego zespołu, przewiduje się połączenie ogniska muzycznego w Suchodole i w Głowience.

JAN KUBIT
Koresp. N. Rz.

„O Pokój” Nowa książka Ili Erenburga

POSTĘPOWI CZYTELNICY całego świata powitają niewątpliwie z wielkim zainteresowaniem nową książkę Ili Erenburga „O pokój”, zawierającą artykuły i pamflety pisane przez znakomitego pisarza w latach 1945 — 1950.

(127)

Rozpoczęły się swaty. Swatki, sprytnie, o okrągłych twarzach, podobne do siebie, przemawiały kwieciste, lecz sens wszystkich wypowiedzi był ten sam: konkurent godny jest uwagi.

Stepan przybrał dumną postawę: nie byle kto się starał o Maniaszkę, lecz syn młynarza z Sokolnowki, Jepifanowa, najpierwszego gospodarza w całej wsi.

Zanim odpowiedział swatkom, Stepan spojrział na żonę i starając się nie zdradzić, że swaty mu schlebiają, począł coś pleść, jak to nierozważna ma córka.

Trudno jednak było nabrać swatki. Miały już doświadczenie w swym fachu i w słowach Stepana odgadły chęć by się podrożyć dla przyzwoitości. Coprawda Stepan nie pozwolił się zbyt długo prosić: Maniaszka i tak już dość długo trwała w panieństwie.

Swatki poprosiły, by pokazać im pannę. Przyszła Maniaszka. Była blada i nie patrzyła na nikogo.

— To twój narzeczony, Maniu. Pora już widać przybić do innego brzegu — powiedział Stepan, a matka chlpięła.

— O, jaki zuch! Spójrz-no, slicznotko! — powiedziała jedna ze swatek, skinąwszy głową na młodzieńca, który siedział z tępym uśmiechem, zastygłym na twarzy.

Nie podnosząc głowy i nadal nie patrząc na nikogo Maniaszka powiedziała stanowczo:

— Nie pójdę zamąż, tatusiu.

Stepan podniósł pięść chcąc trzasnąć w stół, lecz jedna ze swatek powstrzymała go, chwyciwszy za rękę:

— Poczekajcie, nie złościście się. Wszystkiemu byli pannami, wiemy, jak to z początku żal pożegnać się z młodzieńcą — powiedziała, a zwracając się do Maniaszki mówiła dalej: — Cóż, moja kochana Maniu, wiekować nie będziesz w panieństwie. Każda jarzynka ma swoją porę. Ogórek na ten przykład też lubi porządek. Jak go w czasie nie zerwiemy, kiedy zielonutki — to zanim się obejrzyś pożółknie ci, skórka mu zgrubieje, albo i popęka — i już do niczego. Tak samo jest z nami, babami. Jak się teraz nie przyhołubisz pod skrzydełko kochanećka, to potem choćbyś chciała — zestarzejesz się i nie znajdziesz amatora.

Maniaszka wysłuchała swatki cierpliwie, potem spojrziała na kawalera i chwytając z trudem powietrze ze wzburzenia rzekła:

— Nie pójdę za pana. Nie mam do pana serca. Po co się napraszać po próżnicy? Powiedziałam panu jeszcze w zime.

Odwrociła się i szybkimi krokami wyszła z izby. Tęgo Stepan nie oczekiwał. Grzmotnął pięścią w stół i krzyknął:

— Wyjdź stamtąd! Słyszysz? Hańbę ściągasz na moją głowę!

Lecz Maniaszka nie wyszła i nie odpowiedziała. Stepan skoczył do izby. Nie było tu nikogo. Zajrzał pod łóżko, za drzwi, potem skoczył do otwartego okna. Maniaszka biegła nie oglądając się za siebie ulicą w stronę rzeczki.

e. d. n.

SPORT

WYŚCIG POKOJU

„Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava” składy drużyn węgierskiej i rumuńskiej

Węgierski Związek Kolarski nadał imienny skład zawodników startujących w wyścigu „Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava”. Do Warszawy przybywają: kierownik drużyny Blar Tibor, trener Gulkovic Janos, mechanik — Segeres Bela i zawodnicy: Holeyti Geza, Kertes Geza, Nyilassi Sandor, Otvosz Janos, Sere Gyula i Vida Tibor.

SKŁAD DRUŻYNY RUMUŃSKIEJ
Do Warszawy przybędzie drużyna w następującym składzie: Niculescu, Negoescu, Nonbadian, Sandru, Chicomban I i Chicomban II.

28 BM. PRZYBEDĄ DO WARSZAWY KOLARZE POLSCY I CZECHOSŁOWACCY

Kolarze polscy i czeskosłowaccy przyjadą z Polany do Warszawy 28 bm. Tęgo dnia wszyscy reprezentanci wezmą udział w uroczystościach 30-lecia Polskiego Związku Kolarskiego, które odbędą się pod protektoratem przewodniczącego

GKKF tow. Motyki. Uroczystość, która odbędzie się w salach Związku Nauczycielstwa Polskiego, poprzedzi złożenie wienieców na Grobie Nieznanego Żołnierza.

25 BM. PRZYBEDĄ DO WARSZAWY PIERWSZE DRUŻYNY ZAGRANICZNE

Ustalono już dokładny termin przybycia drużyn zagranicznych na wyścig „Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava”. Wszystkie zespoły odbędą podróż samolotem. Najwcześniej przylatują Duńczy i Finowie. 25 bm. o godz. 10,45. Tęgo samego dnia o godz. 17,50 wylądają na Okęciu Angli i zawodnicy Polonii Francuskiej. Nazajutrz o godz. 13 przylatują Albańczy i Węgrzy a w piętnaście minut później — Rumuni. 27 bm. o godz. 17,50 przylatują kolarze FSGT. Termin przyjazdu zawodników bułgarskich i kolarzy Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie został jeszcze ustalony.

Sport szkolny na nowej drodze

Jak już donosiliśmy, prezydium GKKF zatwierdziło program organizacji Szkolnych Kół Sportowych. Program ten stwarza szerokie możliwości rozwojowe przed sportem szkolnym. Przy każdej szkole, podlegającej Ministerstwu Oświaty, powstanie Szkolne Koło Sportowe (SKS), którego zadaniem będzie umożliwienie młodzieży uprawianie sportu oraz przygotowanie jej do pracy i obrony Ludowej Ojczyzny. Ze strony szkoły kołem będzie się opiekował nauczyciel, wytypowany przez Radę Nauczycielską. Patronat nad SKS-ami obejmą kluby związkowe, które oddadzą do dyspozycji SKS-ów urządzenia sportowe i kadre instruktorską. Zaawansowani członkowie Kola Sportowego będą mogli reprezentować barwy klubu, który się nim opiekuje.

Ujęcie sportu szkolnego w jednolite ramy organizacyjne zapewnią jego rozwojowi pomyślne warunki. Olbrzymi krok naprzód, jakiego dokonano w tej dziedzinie, uwidacznia się najlepiej w porównaniu ze sportem szkolnym w latach przedwojennych. Zakaz należenia do klubów i czynnego udziału w życiu sportowym przed wojną powodował, że uczniowie startowali pod przybranymi nazwiskami, pod groźbą usunięcia ze szkoły.

Inaczej do wychowania fizyczne-

go ustosunkowały się władze Polski Ludowej, które doceniają znacznie wychowawcze sportu, jako jednego z podstawowych czynników wychowania nowego obywatela, świadomego budowniczego ustroju sprawiedliwego społeczeństwa.

W Państwie Ludowym nie tylko udostępniono młodzieży uprawianie sportu, ale stworzono również odpowiednie warunki do rozwoju wychowania fizycznego w szkołach, abając jednocześnie, aby objęło ono jak największą liczbę uczniów i uczennic.

Patronat klubów związkowych nad Szkolnymi Kółami Sportowymi znacznie wiąże między młodzieżą szkolną i sportem robotniczym. Współpraca klubów robotniczych i kół szkolnych przyniesie obustronne korzyści. Kluby sportowe będą tu miały szerokie pole do prowadzenia akcji wychowawczej, przygotowując wśród młodzieży szkolnej kadry nowych sportowców i działaczy. — Równocześnie wyróżniający się członkowie Szkolnych Kół Sportowych będą mogli reprezentować barwy klubu, opiekującego się danym SKS-em, co da klubowi zawodników, o wysokich często kwalifikacjach. Tym samym zniesiony został nieżyjący i demoralizujący zakaz startowania młodzieży szkolnej w barwach klubów.

DZIŚ GRAJĄ

Piąta niedziela rozgrywek będzie miała ciekawy przebieg zwłaszcza w Lidze. Uwaga sympatyków zwrócona będzie na Kraków, gdzie dojdzie dziś do emocjonującego spotkania między dwoma miejscowymi rywalami.

Mecz Garbarnia — Cracovia, to „gwóździ” dzisiejszych rozgrywek.

W Radlinie: Górniki będzie mógł potwierdzić swą rewelacyjną formę w meczu z Wartą.

W Bytomiu: Górnik Szombierki — Gwardia (Kraków). Czy Gwardia zrehabilituje się za niedzielną porażkę na własnym boisku? Trudno odpowiedzieć. Wiosenna ich forma budzi pewne zastrzeżenia.

W Warszawie: Polonia gościć będzie AKS Budowlanych z Chorzowa. Obie drużyny utrzymują się na razie przy końcu tabeli. W każdym razie zawody będą o tyle ciekawe, że jedna i druga drużyna dążyła do wydestynowania się ze strefy zagrożonej.

W Poznaniu: Kolejarz — ŁKS Włocławek. Chyba Kolejarz nie powtórzy zeszłorocznego wyniku w spotkaniu z ŁKS. Poznaniacy zbyt powoli dochodzą, na własną do swej właściwej formy, a Łodzianie nie mają jeszcze swego odpowiedniego oblicza.

W Chorzowie: Ruch, który przechodzi ostatnio renouans swej formy, zmierzy się z Legią.

W każdym bądź razie tabela jest poważnie zagrożona. Przejść może poważne wstrząsy. Zmienić się może pozycja lidera, na którą szanse mają aż cztery drużyny.

W drugiej lidze grupy wschodniej pogromca Tarnovi Zw. Polonia (Przemysł) wyjeżdża na Śląsk do Stali i Lipni. Kolejarz tym ra-

zem jest gospodarzem i gości u siebie lidera grupy Ogniwo Polonia (Bytom).

Tarnovia gra u siebie z Skra. Włocławek (Częstochowa) gości Lubliniankę, a Związkowiec (Chelmek) ze Stalą (Katowice).

A teraz Klasa A rzeszowska i przemyska.

Klasa A ROZPN

Zw. Jasło — Stal Rzeszów

Stal Mielec — Zw. Krosno

Spółnia — Resovia

Włocławek — Zw. Gorlice.

A Klasa przemyska

JKS Zw. Jarosław — Kolejarz Jarosław

Zw. Cukrownia — Stal Stalowa Wola

Ogniwo Nisko — Gwardia Lubaczów

Pięściarze rzeszowscy wieliminowani

W drugim dniu mistrzostw bokserskich Polski rozegrano 1 walkę ćwierćfinałową. Spotkania były bardziej wyrównane i stały na dużo lepszym poziomie niż w eliminacjach. Wszystkie pojedynki były bardzo zacięte, a zwycięstwa w większości wypadków nieznaczne.

Dobre walki stoczyli w wadze muszej Woźniak (Poznań) — Leszczyk (Rzeszów). Młody i ambitny Leszczyk stawiał początkowo zacięty opór rutynowanemu Woźniakowi. Pod koniec opadł z sił a wysoką przewagę uzyskał lepszy technicznie Woźniak.

Drugi przedstawiciel okręgu rzeszowskiego Wisz (Gwardia) przegrał niespodziewanie z Grzywozem II (Śląsk). Grzywocz wygrał minimalnie na pkt. Wisz rozwinął walkę zle taktycznie i tylko dzięki temu przegrał.

renumerata zbiorowa miesięcznie zł 75, z doręczeniem do domu zł 100 i indywidualna zł 150. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr. IX — 13769.

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob. Sp. Wyd. „Prasa” — Redakcja: Rzeszów, ul. Gałęzowskiego 7. — TELEFONY: Red. Nacz. 1075, Sekr. Odpowiedz. 1554, pracown. działów 1603, sekretariat 1398. Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856, Państw. Przeds. Kolportażowe „Ruch” 1880. — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12 — 18, Sekretarz Odpowiedzialny 11 — 12. Druk. P. Kr. Z. G. Oddział Rzeszów.